

Hørings svar fra foreningen **Refugees Welcome**

vedr.:

Lov om ændring af udlændingeloven

(Opfølgning på den humanitære redegørelse og kompetenceændring
i relation til sager om humanitære opholdstilladelser)

Høringsfrist 22.04.2015

Indledningsvis er vi positivt stemt overfor kompetenceændringen, da vi mener at Udlændingestyrelsen vil have bedre forudsætninger for at vurdere sagens samlede aspekter og forholdene i hjemlandet end Justitsministeriet, og at sagsgangen forhåbentlig bliver mere gennemskuelig. Desuden er det mere naturligt, at proceduren for ansøgninger om humanitære ansøgninger ligger på linje med ansøgninger om familiesammenføring eller ophold efter ganske særlige grunde (§ 9 c stk 1).

Vi er også glade for at der indføres klageadgang, noget som i alle årene har været en svaghed i retsstillingen.

At der kun vil være opsættende virkning "hvis ganske særlige grunde taler derfor" er dog meget beklageligt – der er tale om meget syge mennesker, som risikerer at blive udsat for livsfare, hvis beslutningen var forkert. I sager, hvor der nægtes forlængelse, bør der også gives opsættende virkning, da det er meget indgribende i disse personers liv at få en udrejsefrist efter flere års lovligt ophold i Danmark, med arbejde, skole osv.

Retssikkerheden er i øvrigt ikke sikret, når det alene er op til Udlændingestyrelsen at afgøre, om ansøgningen er "åbenbart grundløs" og dermed ikke skal prøves i anden instans – tilsvarende Åbenbart Grundløse asylansøgninger har adgang til en vurdering hos Dansk Flygtningehjælp, hvilket humanitære ansøgninger også bør have, gerne med inddragelse af en lægefaglig konsulent. Der har været flere eksempler på, at ministeriet har afvist en sygdom som "ikke meget alvorlig" alene ud fra diagnosen, på trods af en lægelig udtalelse om at i netop denne sag var der tale om livstruende forhold.

Lempelsen vedr. børn hvis forældre har meget begrænsede forældremæssige ressourcer og sygdomskravet for disse anser vi for et fremskridt, men meget lille, da det vil omhandle ganske få familier. Vi mener, at hensynet til barnets tarv bør vurderes langt bredere og veje langt tungere generelt, når der er tale om asylsøgende børn.

Praksis for tildeling af humanitært ophold er efter vores opfattelse alt for restriktiv og i modstrid med loven, eftersom den række af kriterier, som opremses i loven og gældende praksisnotat stort set ikke finder anvendelse. Ifølge en manuel gennemgang af samtlige 80 tilladelser, som undertegnede har lavet fra 3. kvartal til og med 3. kvartal 2013, er der ikke en eneste gang lagt vægt på følgende kriterier:

- Familier, hvor forældrene som følge af helbredstilstand kun meget vanskeligt kan tage vare på børnene
- Varigheden af en ansøgers ophold her i landet (før afslag)
- Familier med mindre børn fra et land i krig
- Subjektiv frygt
- Tortur
- Enke/enkemand.

Følgende kriterier nævnes kun i kombination med andre kriterier, som i sig selv er adgangsgivende (alvorlig sygdom):

- Selvmordsrisiko
- Alvorligt handicap
- Overlevelseskriteriet.

I tre sager er flere familiemedlemmer alvorligt syge, og kunne således muligvis have opnået tilladelse hver især.

Ikke en eneste af tilladelserne er givet med henvisning til barnets tarv eller særlige forhold for børn – den eneste sag med et barn som hovedperson blev givet pga. en alvorlig sygdom, som også havde været udløsende for en voksen. De 80 gennemgåede sager indeholdt i alt 72 børn, hvoraf de 37 havde en opholdstid på mere end 600 dage efter endeligt afslag på asyl.

Opholdets varighed bør være en særlig faktor, når der er tale om børn. Både fordi barnet ikke selv bestemmer, hvor det befinder sig henne, og fordi tilknytningen til et land er særligt afgørende under opvæksten.

De eneste kriterier, der i praksis anvendes, er alvorlig psykisk og fysisk sygdom samt enlige kvinder uden netværk fra Afghanistan. På trods af, at både vi og mange andre repræsentanter har indsendt stribevis af ansøgninger gennem årene med henvisning til alle de ovenstående kriterier. Det samlede antal tilladelser har været stærkt dalende de sidste fire år, og antallet af forlængelser er også faldet kraftigt. Dette er efter vores opfattelse en så restriktiv fortolkning, at der er tale om fejlagtig forvaltning.

Vurderingen omkring tilgængeligheden af en nødvendig behandling mener vi desuden er kritisabel og fejlagtig i en lang række afgørelser. Hvis den pågældende ikke reelt er i stand til at opnå den nødvendige behandling, hvad enten det skyldes borgerkrigstilstande, manglende midler, begrænset antal læger eller andre forhold, så kan man ikke henvise til at behandlingen formelt er tilgængelig i landet.

At flytte kompetencen og indføre klageadgang vil ikke rette op på alle disse forhold, men er dog forhåbentlig et skridt på vejen.

Med venlig hilsen

Michala C. Bendixen
formand

Refugees Welcome
Dronningensgade 14
1420 Kbh K

www.refugeeswelcome.dk / kontakt@refugeeswelcome.dk